

sta n. pr. makoljski kaplan Alojz Kramarič in neki neizkušeni mladi mežnarček letala okrog! Taka volitev ne bi bila smela biti potrjena! Slabe, res slabe postave imamo!

Plištajn. (Odgovor „Slov. Gosp.“ z dne 15. maja). Predragi „Štajerc“! V resnici dosedaj nisi imel z nami nobenega opravila. Ali odslej te bomo pa prosili, da pripraviš prostorček za pilštajnske klerikalce, ker nas ti vedno pri vsaki mali priložnosti napadajo in psujejo. Naš župnik Rauter se je naveličal miru in fari. Od samega veselja, da je bil Pišek izvoljen, pograbila ga je sveta jeza in je začel v „Gospodarju“ svojo moč kazati. Tako ima ta mož vedno truda dovolj; enkrat uči dekleta teater igrati, drugič pa agitira. Kako je ženam na srce polagal, da naj gledajo, da bodejo možje Pišeka volili. Tudi je namesto Pišeka shod naredil. Pri nas je bila vedno navada, da se je prvega maja streljalo. Letos tega župnik ni naredil; prištarjal je smodnik za Piškovo zmago. Misli si je pač: majnik bo še več let, Pišek pa ne... Kdor veter seje, žel bode vihar!

Sivnica pri Mariboru. Pri nas si je neki tiček napravil iz ilovice gnezdo in izvalil dva mladiča. Ker ta stari ni mogel čakati, da bi se izgodila, nagnal je še gole in brez perja po svetu. Morala sta peš hoditi. Pred 7. majem sta letala po celem Radiselu in Čreti; pri vsaki koči sta stare soldate prigovarjala, koga naj volijo: Le volite dr. Korošca in dajte sem listke, bova že midva napisala. Tako sta se trudila noč in dan. Prišla sta tudi k nekemu kovaču. Ta pa je imel ravno žarečo železo v roki in ju je napodil: Vi mene ne bodeite učili, koga naj volim! Tako sta se tička opekla. Na volini dan pa sedijo ti trije brez pravice pri g. Wregi v sobi na klopi. Jaz vprašam: Kaj sem ti dolžan, da si me večeraj klical in na okno trkal? Stari Kolman odgovori: Bova že prišla skupaj. Drugi dan sopiha J. K. proti Mariboru in gre Jakoba Kranjc tožit. A glej, opek se je zopet! Zdag ga boljjo prsti in ozdravil ne bo tako hitro... Povedati ti tudi moram, da je neko žensko prosil za „vollmacht“ za rihtarjio. Ali zopet se se opek! Zdag pa ti stari tiček Kolman povej, kako si seno razdelil med vboge posestnike. Vsak je manj dobil, kakor je prosil in ti si se baje računil lepe svote. Po noči si peljal veliki težki voz sena domu. Ali je to pravilno? Le toži, pride še mnogo na svetlo! Krave si nakupil in jih tudi v reji imel; grof Schönborn pa je moral prodati, kar ni imel sena. Oj, oj, mi poznamo te in ednake tičke prav dobro!

Sv. Janž dr. polje. Dragi „Štajerc“, prosimo te za nekoliko prostora. Ni vse zlato, kar se sveti in škerjance visoko leti a se nizko vsede. Ker naš gospod Škerjane tudi visoko leta, se bode tudi nizko vsedel. Ko so bile volitve za okrajni odbor, si je gospod vse kriplje napel, ker je mislil da bo prvaška zmaga; pa imamo Bogu zahvaliti, da je napredna stranka zmagala. Ko so bile za deželne poslance volitve razpisane, so si hitro shod napravili in ljudi prisiljevali, da bojo najboljši poslanci Ozmeč in Meško in tako še kira bodi babo govori kak gospod Meško. — Ko je pa bil „Bezirkstag“ požarne brambe napovedan pri nas v sv. Janžu, se je pripravljala požarna bramba za vaje in sicer vsakokrat po večernicah, nikdar pa ne med božjo službo; tedaj niso imeli nobene vaje. Res, načelnik je na Križovo šel v „Feuerwehr-Depot“ listke pisat, pa čisto sam in ni to nobenemu človeku rekel. Tudi ni nikogar noter vabil, pa so prišli med večernicami; on tudi ne sme nikogar vun vreči, kateri je „Wehrmann“. In gospod župnik je javno iz prižnice govoril, da vodja požarne brambe je vsemu temu kriv. Rekel je, da vodja jih proti hudiču pelja, pa ne proti požaru, da to društvo je vragovo. Kaj so to za ene besede doli iz prižnice? Ali bi ne bilo stokrat boljše, da bi gospod v farovžih ležali, pa ne žolč po ljudstvu razlivali in velike nemire napravljali? Naša požarna bramba je Bogu v čast in bližnemu v varstvo. Naše društvo je bilo ali razžaljeno od župnikovih besed. Kadar boste kaj dobrega storili za požarno brambo, takrat boste govorili in tudi šimfali dol iz prižnice! Gospodu kaplanu je pa nemški napis napoti na „šprickamri“; rekel je, da to je nespodobno, da bi tukaj bil nemški napis in da bo gospod kaplan napravil in osnoval slovensko društvo požarne

brambe v št. Janžu. Ali so to Kristusovi namestniki? Menda bi bili najboljši agenti pri „fersiherungi“... Ali naša vrla požarna bramba ostala bode trdna! Bogu v čast, bližnemu v pomoč! Naprej v delu!

Zreče pri Konjicah. Župnik Karba je v nedeljo, dne 16. maja na prižnici večkrat ponovil: kdor jutri ne bo Novaka volil, stori velik, smrten greh, ker s tem ne nasprotuje samo cerkvi in veri, temveč škoduje tudi samemu sebi. Cela pridiga je bila večidel volitvi posvečena, kakor menda v vseh cerkvah, le z nekaj izjemkov pravih duhovnikov. A pri vsej tej grožnji jih vendar veliko ni šlo volit, in v celem volilnem okraju Konjice-Slov.-Bistrica je Novak le slabo trikrat toliko glasov dobil nego Kresnik, to je 1190 in 450, četudi se je na prižnicah, v spovednicah veliko agitiralo, ter so agitatorji in njih podrepniki od hiše do hiše glase lovili. Ker je pa Novak samo Kresnika za nasprotnega kandidata imel, sledi iz tega, da je laži „Kmečka zveza“ tudi pred samim Kresnikom močno trepetala, ter se za svojega Novaka nemalo bala, kar je za „Štajerca“ že znanje velicega napredka in zmage! Če se pomisli velikansko moč duhovnikov proti le zavednim Slovencem in Nemcem, je zmagal Kresnik ne pa Novak. Pa pomislimo nazaj le 60 let, kolika razlika od takrat in zdaj, in tako pride čas prej ali slej, ko bo duhovska trdnjava ne več s svojimi kimovci, temveč od razsvetljenih v politiki poražena, a ne pa „Štajerc“, kakor „Slov. Gosp.“ in „Straža“ v svoji oholosti že naprej prorokujeta.

Ribnica-Brezno. Bila je enkrat ena ženska, eden fajmošter in eden župnik. Ženska je bila zauberna, fajmošter je bolan, silno bolan, tako da že čez eno leto ne opravlja svojih duhovnih dolžnosti, župnik pa ima bicikelj. Vsi trije pa niso bili nikdar skupaj, ampak vedno po dva in dva. To pa je bilo tako. 6. p. m. se je pripeljala zauberna ženska v naš kraj in si najela sobo v tukajšnji krčmi. To je zvohal bolni fajmošter. Prisopihal je k nam in se predstavil ženski. Začela sta se ljubezljivo pogovarjati, če pa sta bila sama, sta se strastno poljubovala, kar se je skozi okno prav lepo videlo in slišalo. Začelo se je mračiti, fajmošter ima 10 minut do doma, to je za boljšega človeka dolga pot. Kaj mu je storiti? Najme si toraj tudi sobo poleg ženske sobe in obadva grasta spat — vsak v svojo sobo. Noč je pokrila fajmoštra in žensko s črno odejo. Drugi dan ob 10. uri predpoldne je fajmošter vstal in se podal domov. To pa je zvedel župnik s bicikeljnom. Zelo ga je razjezilo, da je fajmošter, katerega mora nadomestovati v cerkvenih opravilih, postal tako samostojen. Pripeljal se je drugi dan to je 7. pr. m. že opoldne k ženski in se seznanil z njo. Začela sta se ljubezljivo pogovarjati. Večerjala sta iz ene ponve pečenjak iz osmih jajec in spila sta dva pollitra vina. Začelo se je mračiti. Župnik ima s bicikeljnom četrť ure do doma. To je sitno za zaljubljenega župnika. Kaj mu je storiti? Najme si toraj sobo poleg ženske sobe in obadva grasta spat — vsak v svojo sobo. Noč je pokrila župnika in žensko s črno odejo. Zjutraj ob 5. uri se pelje župnik z bicikeljnom domov, da ob 6. uri svojim pobožnim faranom mašo prebere. Taistega dne se je odpeljala tudi ženska, prej pa je še krčmarju zastavila svoje uhane in prstane. Tretji dan sta prišla župnik in fajmošter skupaj v našo krčmo. Klavrnost sta se pogledovala, ko sta zvedla, da ženske ni več tukaj. Vendar pa sta si najela vsak eno sobo in sta zopet pri nas prenočila. S tem sta hotela pokazati, da jima nič ni mar za žensko. Več prihodnjic.

Sv. Barbara v Haložah. Smo zelo veseli, ljubi „Štajerc“, da si pričel krtačiti našega vestranskega politikujočega župnika Vogrina. Zategadelj se nam ni čuditi, kajti on še ima vedno smolo. Toliko menda ni imel nikoli opravkov, ko za časa volitve. Poštene pridige že nismo slišali od njega od velike noči sem. Nadalje naj bo župniku na uho povedano zaradi cerkvenih opravil. Ali je to krščansko, da je Vogrin dne 17. majnika 1909 vse može spodil iz križevske procesije, češ, mož, le ite domov, vas ne rabim tukaj, pojdite na volitvo in tam volite krščansko. Torej, dragi bralci tukaj sprevidimo, kdo je kriv da vera peša? Župnik, pobrigaj se raje za snazženje cerkvenih klopi, da ne bodejo toliko pra-

šnate in nesnažne. Gledi tudi na sestrice Marjinega društva, da ne bodejo se nekatere po celo noči s fanti zabavljale. Pri sv. maši pa daj pri glavnih delih pozvanjati y zvoniku. Plakatov pa drugokrat ne pritiskaj na cerkvo, sicer pri pihodnjih volitvah si lahko kancelj z njimi okičaš. Pretečeno nedeljo si oznanil za nazaj prinesiti spovedne listke, ki so že itak 5 let stari in sicer pod tem pogojem, da naj vsaki prinese dar. Vprašamo nadalje, kedaj pa se prične sikanje barbarške cerkve; menda nikoli, čeravno se je že dosti nafehtalo za ta namen? Kaj pa bode z cerkvo sv. Katarine? Začela se je porirati. Ali ni to škoda? Denarci pa vendar dispo od zvonov sv. Katarine, če kdo umrje? Sretajemo, da bi raje tiste kronce za te namene obrnil, kakor pa za klerikalna društva i. t. d. Vohaj.

Zahvala.

Iz raznih vzrokov, zlasti pa zato, ker bi se to kot vplivanje za mojo osebo pri volitvah v okrajni zastop tolmačilo, — dovolujem si šele danes, izraziti svojo zahvalo za doprinešeno mi odlikovanje. Občine Sv. Bolfenk, Biš, sv. Elizabeta in zgornja Pristova so me imenovala za svojega častnega člana, občini Jiršovce in Vinterovce pa sta mi izrazili svojo zahvalo. Da se mi je podelilo to najvišjo čast, katero more občina oddati, mi je veseli dokaz, da so cenjeni občinski zastopi moje ponižno delo tekem 5 letnega načelovanja v okrajnem zastopu priznali in razumeli. Tudi v naprej mi bode naloga, da delujem z vsemi svojimi močmi za javni blagor kmetijskih občin ptujskega okraja!

Ptuž, maja 1909.

Jos. Ornič m. p.
okrajni načelnik itd.

Novice.

Papeževa beseda. Pred kratkem sprejel je papež Pij X. večjo množico romarjev. Dal jim je razne nasvete in dejal med drugim tudi sledeče: „Varujte se pred gotovimi časopisi, čeparniško ti ime „katoliški“... Samoumevno je, da je papež pri teh besedah mislil na klerikalne časopise, ki delajo tako, kakor da bi imeli paven na katoličanstvo. Sveti oče je torej svaril pred laži-katoliškimi listi, pred časopisi, ki se bahajo s svojo pobožnostjo, ki so pa pravi veri najbolj nevarni. Zapomnimo si te besede svetega očeta!

Velezidajalci! Kakor poročamo v „Političnem pregledu“, pisala je dunajska „Reichspost“ te dni o nekih protiavtstrijskih zvezah Srbije. Zanimivo pri temu je, da se zdaj javno prizna, da se je doslej na avstrijskem jugu (zlasti v Ljubljani) razširjevala srbska agitacija. Tudi se javno prizna, da je srbska vlada gotove slovenske časopise z denarjem plačevala, da so zanjo pisali. To je pač verjetno, kajti prvaški listi so vedno naravnost velezidajalsko pisarili.

Bogokletstvo. Klerikalci so res že tako nesramni, da se naravnost norčujejo iz Boga in iz vbogega kmeta. V eni zadnjih števil klerikalnega „Kärntner Tagblatta“ beremo n. p. sledete bogokletstvo: „— Pondelek prišel je najprej in zahoda in potem iz juga zaželjeni dež. Ali vzel ni niti prahu proč, kakor da bi nam hotel reči: Vi me ne zaslužite! Pač mali dokaz, da zgoraj eden biva, ki ne pusti, da bi se ga pozabilo. Pri nas se zapira žepe za čast božjo in vsega-močni zapira svoje nebo dežu“... Res, čudno je, da vsega močni ni pisec tega bogokletstva pero iz roke zbil. Zato torej ni dežja, kar kmetje ne napolnijo farško malho! Res, klerikalci bodejo vero popolnoma zagreblj...

Iz Spodnje-Štajerskega.

Ornič — častni občan. Že predno so se vršile okrajne volitve, bil je načelnik g. Ornič od raznih občin za nevenljivo gospodarske svoje zasluge častnim občanom imenovan. Mi to preje nismo hoteli omeniti, ker bi prvaki potem pisarili, da delamo reklamo za volitve. Danes pa so volitve že minule in končale z napredno zmago. Zato poročamo, da so imenovala občine Sv. Bolfenk, Biš, sv. Elizabeta in zgornja Pristova g. Jos. Orniča za častnega občana. Občini Jiršovce in Vin-